

Judikatūras krājums

ĢENERĀLADVOKĀTES ELEANORAS ŠARPSTONES
[ELEANOR SHARPSTON] SECINĀJUMI,
sniegti 2013. gada 16. maijā¹

Lieta C-621/11 P

New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG, agrāk – New Yorker SHK Jeans GmbH,
pret

Iekšējā tirgus saskaņošanas biroju (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Apelācija — Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Faktiskās izmantošanas pierādījums —
Pierādījumu sniegšana pēc termiņa beigām

1. Saskaņā ar vispārēju noteikumu, un ja vien nav noteikts pretējais, procesā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojā (turpmāk tekstā – “ITSB” vai “Birojs”) lietas dalībnieki var iesniegt faktus un pierādījumus pēc tādi iesniegšanai noteiktā termiņa beigām, kas paredzēts Regulā Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (turpmāk tekstā – “Regula Nr. 207/2009”)², un ITSB ir rīcības brīvība nolemt, vai ņemt vērā šādus faktus un pierādījumus. Tieši šādi Tiesa spriedumā lietā ITSB/*Kaul*³ interpretēja Regulas Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi 74. panta 2. punktu⁴, kas tagad ir Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkts.

2. Šajā apelācijas sūdzībā, kas celta par Vispārējās tiesas 2011. gada 29. septembra spriedumu lietā T-415/09 *New Yorker SHK Jeans/ITSB* (turpmāk tekstā – “pārsūdzētais spriedums”)⁵, Tiesai būtībā tiek lūgts izvērtēt, vai Regulas Nr. 2868/95 (turpmāk tekstā – “Īstenošanas regula”)⁶ 22. noteikuma 2. punkts attiecībā uz termiņu, kurā iebilduma iesniedzējai pusei jāsniedz faktiskās izmantošanas pierādījums iebildumu procesā, ir izņēmums no minētā vispārējā noteikuma.

3. Savos secinājumos lietās C-609/11 P un C-610/11 P *Centrotherm Systemtechnik/ITSB* un *centrotherm Clean Solutions*, kas arī tiks sniegti šodien, es aplūkoju līdzīgu jautājumu par to, vai ņemt vērā tādus pierādījumus patenta atzīšanas par spēkā neesošu procesā.

4. Atsevišķs, bet saistīts jautājums ir par to, vai apelāciju padomei ir rīcības brīvība iebildumu procesā ņemt vērā pierādījumus par tādu agrāku preču zīmju un tulkojumu pastāvēšanu un spēkā esamību, kas iesniegti pēc Iebildumu nodaļas noteiktā termiņa beigām. Minētā problēma ir aplūkota manos secinājumos lietās C-120/12 P, C-121/12 P un C-122/12 P *Rintisch/ITSB*, kas tāpat tiks sniegti šodien.

1 — Oriģinālvaloda – angļu.

2 — Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 (kodificēta versija) (OV L 78, 1. lpp.). Tā stājas spēkā 2009. gada 13. aprīlī (skat. 167. pantu).

3 — Tiesas 2007. gada 13. marta spriedums lietā C-29/05 P (Krājums, I-2213. lpp., 42. punkts).

4 — Padomes 1993. gada 20. decembra Regula (EK) Nr. 40/94 (OV 1994, L 11, 1. lpp.), ar grozījumiem.

5 — Krājumā nav publicēts.

6 — Komisijas 1995. gada 13. decembra Regula (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi [kodificēta versija] (OV L 303, 1. lpp.), kas grozīta, *inter alia*, ar Komisijas 2005. gada 29. jūnija Regulu (EK) Nr. 1041/2005 (OV L 172, 4. lpp.). Kamēr paziņojums par iebildumu šajā tiesvedībā tika iesniegts, pirms Īstenošanas regula tika grozīta ar Regulu Nr. 1041/2005, visi būtiskie procesa posmi risinājās pēc minēto grozījumu izdarīšanas.

ES tiesību akti preču zīmju jomā

5. Kad notika vairākums šīs lietas būtisko faktu⁷, Regula Nr. 207/2009 vēl nebija stājusies spēkā, un tāpēc bija piemērojama Regula Nr. 40/94. Laikā, kad tika pieņemts Apelāciju padomes lēmums, bija jau piemērojama Regula Nr. 207/2009⁸. Lietas dalībnieki un Vispārējā tiesa piemēroja Regulu Nr. 207/2009. Katrā ziņā pēc būtības Regula Nr. 207/2009 tikai kodificē grozīto Regulu Nr. 40/94. Tāpēc es turpmāk atsaukšos uz Regulu Nr. 207/2009.

6. Regulas Nr. 207/2009 41. pantā ar nosaukumu “Iebildumi” ir noteikts:

“1. Trīs mēnešos pēc Kopienas preču zīmes pieteikuma publicēšanas iebildumus pret preču zīmes reģistrāciju, pamatojot, ka to nevar reģistrēt, atbilstoši 8. pantam var iesniegt: [⁹]

[..]

3. Iebildumi jāformulē rakstveidā, un tajos jānorāda pamatojums. [..] Biroja noteiktā termiņā persona, kas iebilst, lai pamatotu savu nostāju, var iesniegt savus faktus, pierādījumus un argumentus.”

7. [Regulas] 42. pantā ar nosaukumu “Iebildumu izskatīšana” ir noteikts:

“1. Izskatot iebildumus, Birojs tā noteiktā termiņā lūdz puses, cik bieži tas vajadzīgs, iesniegt savus apsvērumus par citu pušu vai paša Biroja iesniegtiem materiāliem.

2. Pēc pieteikuma iesniedzēja lūguma agrākas Kopienas preču zīmes īpašnieks, kas iesniedzis savus iebildumus, apliecina, ka piecu gadu laikā pirms Kopienas preču zīmes pieteikuma publicēšanas agrākā Kopienas preču zīme ir Kopienā faktiski izmantota saistībā ar precēm vai pakalpojumiem, uz ko tā ir reģistrēta un ko šī persona uzskaita kā savu iebildumu pamatojumu, vai arī norāda pamatotus tās neizmantošanas iemeslus ar nosacījumu, ka agrākā Kopienas preču zīme tobrīd ir reģistrēta ne mazāk kā piecus gadus. Ja šāda apliecinājuma nav, iebildumus noraida. [..]

3. Šā panta 2. punktu piemēro attiecībā uz 8. panta 2. punkta a) apakšpunktā minētām agrākām preču zīmēm, aizvietojot izmantošanu Kopienā ar izmantošanu tajā dalībvalstī, kur agrākā preču zīme ir aizsargāta.

[..]”

8. Atbilstīgi 75. pantam “[b]iroja lēmumos norāda to pamatojumu, un tie balstās tikai uz tādiem iemesliem vai pierādījumiem, par ko attiecīgajām pusēm ir bijusi iespēja iesniegt savus apsvērumus”.

9. [Regulas] 76. pantā ar nosaukumu “Faktu pārbaude, ko Birojs veic pēc savas iniciatīvas” ir noteikts:

“1. Lietas izskatīšanas procesa laikā Birojs izskata faktus pēc savas iniciatīvas, tomēr lietas izskatīšanas procesos, kas attiecas uz relatīvu pamatu reģistrācijas noraidīšanai, Birojs aprobežojas ar faktu, pierādījumu un argumentu, ko puses iesniegušas, pārbaudi.

2. Birojs var neņemt vērā faktus vai pierādījumus, ko attiecīgās puses nav iesniegušas laicīgi.”

7 — Skat. tālāk 19.–24. punktu.

8 — Skat. tālāk 25. punktu.

9 — [Regulas] 8. pantā ir izklāstīti attiecīgie pamati reģistrācijas atteikumam.

10. Īstenošanas regulā ir izklāstīti noteikumi, kas nepieciešami, lai ieviestu Regulu Nr. 207/2009¹⁰. Minētajiem noteikumiem “jānodrošina preču zīmes procedūru vienlaidus un efektīva vadība Birojā”¹¹.

11. Īstenošanas regulas 15. noteikumā ir paredzēts, ko ietver (2. punkts) un ko var ietvert (3. punkts) paziņojums par iebildumiem. It īpaši atbilstīgi minētās regulas 15. noteikuma 3. punkta b) apakšpunktam paziņojums var ietvert “motivētu paziņojumu, kurā izklāstīti galvenie fakti un argumenti, kas ir iebilduma pamatā, kā arī pierādījumus, kas pamato iebildumu”.

12. [Īstenošanas regulas] 18. noteikumā ir aprakstīts, kā sākas par pieļaujamu atzīta iebilduma procedūra [process]¹².

“1. Kad iebildums ir atzīts par pieļaujamu [...], Birojs nosūta paziņojumu visām pusēm par to, ka iebilduma procedūra uzskatāma par uzsāktu divus mēnešus pēc paziņojuma saņemšanas. Šo periodu var pagarināt līdz pat 24 mēnešiem, ja abas puses iesniedz lūgumu par šādu pagarinājumu pirms minētā laikposma beigām.

[..]”

13. Saskaņā ar 19. noteikumu:

“1. Līdz Biroja noteiktam termiņam, kas ilgst vismaz 2 mēnešus no dienas, kad iebilduma procedūru uzskata par uzsāktu saskaņā ar 18. noteikuma 1. punktu, Birojs dod iespēju iebilduma iesniedzējai pusei iesniegt faktus, pierādījumus un argumentāciju, kas pamato iebildumu, vai papildināt faktus, pierādījumus vai argumentāciju, kas jau ir iesniegti saskaņā ar 15. noteikuma 3. punktu.

2. Šā noteikuma 1. punktā minētajā termiņā iebilduma iesniedzēja puse sniedz arī pierādījumus par tās agrākās zīmes vai agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu, kā arī pierādījumus par to, ka tai ir tiesības iesniegt iebildumu. [...]

[..]

4. Birojs neņem vērā rakstiskus iesniegumus vai dokumentus, vai to daļas, kas Biroja noteiktajā termiņā nav iesniegti vai nav pārtulkoti procedūras valodā.”

14. [Īstenošanas regulas] 20. noteikumā ar nosaukumu “Iebildumu izskatīšana” ir noteikts:

“1. Ja līdz 19. noteikuma 1. punktā minētā laikposma beigām [¹³] iebilduma iesniedzēja puse nav pierādījusi tās agrākās zīmes vai agrāko tiesību pastāvēšanu, spēkā esamību un aizsardzības apjomu un nav pierādījusi, ka tai ir tiesības iesniegt iebildumu, iebildumu noraida kā nepamatotu.

2. Ja iebildums nav noraidīts saskaņā ar 1. punktu, Birojs paziņo pieteicējam, ka saņemts iebildums, un aicina pieteicēju Biroja noteiktajā termiņā iesniegt apsvērumus.

3. Ja pieteicējs neiesniedz apsvērumus, Birojs nolēmumā par iebildumu pamatojas uz pierādījumiem, kas ir tā rīcībā.

10 — Skat. Īstenošanas regulas preambulas piekto apsvērumu.

11 — Skat. Īstenošanas regulas preambulas sesto apsvērumu.

12 — [Īstenošanas regulas] 17. noteikumā ir izklāstīti pamati iebilduma atzīšanai par nepieļaujamu. Tie ietver situācijas, kad nav samaksāta iebilduma maksa, paziņojums par iebildumu ir iesniegts novēloti, nav norādīts iebilduma pamatojums, nav skaidri norādīta agrākā zīme vai agrākās tiesības, kas pamato iebildumu, nav iesniegts tulkojums saskaņā ar 16. noteikuma 1. punktu, nav ievērotas 15. noteikuma prasības.

13 — Ievadvārdi manā izpratnē nozīmē: “Ja, pirms beidzas 19. noteikuma 1. punktā minētais laikposms,”.

4. Par pieteicēja iesniegtajiem apsvērumiem paziņo iebilduma iesniedzējai pusei, kuru Birojs, ja tas uzskata par nepieciešamu, aicina atbildēt Biroja noteiktā termiņā.

[..]

6. Attiecīgos gadījumos Birojs var aicināt puses ierobežot apsvērumus, attiecinot tos uz noteiktiem jautājumiem – tādā gadījumā tas ļauj pusei izvirzīt pārējos jautājumus vēlākā procedūras posmā. Nekādā ziņā nevar prasīt, lai Birojs informētu puses par faktiem vai pierādījumiem, kurus varētu iesniegt, vai faktiem un pierādījumiem, kas nav iesniegti.

[..]”

15. Saskaņā ar 22. noteikumu “Izmantošanas pierādījumi”:

“1. Lūgumu par izmantošanas pierādījumiem saskaņā ar [Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punktu] var pieņemt tikai tad, ja pieteicējs šādu lūgumu iesniedz Biroja noteiktā termiņā saskaņā ar 20. noteikuma 2. punktu.

2. Ja iebilduma iesniedzējai pusei jāsniedz izmantošanas pierādījumi vai jāparāda, ka ir pienācīgi iemesli neizmantošanai, Birojs uzaicina viņu sniegt nepieciešamos pierādījumus tā noteiktā termiņā. Ja iebilduma iesniedzēja puse neiesniedz šādus pierādījumus norādītajā termiņā, Birojs iebildumu noraida.

3. Norādes un pierādījumi, ar ko pierāda izmantošanu, ir norādes par pretstatītās preču zīmes izmantošanas vietu, laiku, lietošanas apjomu un veidu attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kuriem tā reģistrēta un kuri ir iebilduma pamatā, kā arī pierādījumi šo norāžu pamatojumam saskaņā ar 4. punktu.

4. Pierādījumus sniedz saskaņā ar 79. un 79.a noteikumu [¹⁴] un principā iesniedz tikai papildu dokumentus un priekšmetus, tādus kā iepakojumi, uzlīmes, cenrāži, katalogi, faktūrrēķini, fotogrāfijas, laikrakstu sludinājumi un [Regulas Nr. 207/2009 78. panta 1. punkta f) apakšpunktā] minētie rakstveida paziņojumi.

5. Izmantošanas pierādījumus var lūgt, vienlaikus iesniedzot vai neiesniedzot apsvērumus par iebilduma pamatojumu. Šādus apsvērumus var iesniegt kopā ar apsvērumiem par izmantošanas pierādījumiem.

[..]”

16. [Īstenošanas regulas] 50. noteikuma ar nosaukumu “Apelāciju izskatīšana” 1. punkta trešajā daļā ir noteikts:

“Ja apelācija ir vērsta pret Iebildumu nodaļas lēmumu, Padome, izskatot apelāciju, aprobežojas ar faktiem un pierādījumiem, kas sniegti līdz termiņiem, ko saskaņā ar Regulu un šajā pantā iekļautajiem noteikumiem noteikusi vai precizējusi Iebildumu nodaļa, ja vien Padome neuzskata, ka saskaņā ar [Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu] jāņem vērā papildu vai papildinoši fakti un pierādījumi.”

17. Saskaņā ar 71. noteikuma 1. punktu Birojs atbilstoši apstākļiem var piešķirt termiņa, ko tas ir noteicis, pagarinājumu.

14 — [Īstenošanas regulas] 79. un 79.a noteikumā ir izklāstītas vispārējās prasības paziņojumu iesniegšanai rakstveidā vai ar citiem līdzekļiem.

Process ITSB

18. *New Yorker SHK Jeans GmbH & Co. KG* (turpmāk tekstā – “*New Yorker Jeans*”) 2003. gada 31. oktobrī iesniedza pieteikumu vārdiska apzīmējuma “FISHBONE” reģistrācijai par Kopienas preču zīmi. Tā centās reģistrēt minēto preču zīmi saistībā ar precēm, kas ietvertas, *inter alia*, Nicas nolīguma 18. un 25. klasē¹⁵. Minētais pieteikums tika publicēts 2004. gada 1. novembrī.

19. 2005. gada 28. janvārī *Vallis K. – Vallis A. & Co. OE* (turpmāk tekstā – “*Vallis*”) iesniedza paziņojumu par iebildumu pret minēto reģistrāciju. Tās iebildums bija balstīts uz to, ka pastāv agrāka Grieķijas grafiska preču zīme ar vārdiem “Fishbone” un “Beachwear”, kas bija reģistrēta 1996. gada 17. maijā attiecībā uz “T-krekliem, pludmales apģērbiem” – precēm, kuras ietilpst Nicas nolīguma 25. klasē¹⁶.

20. 2006. gada 5. aprīļa vēstulē *New Yorker Jeans* lūdza, lai *Vallis* sniegt pierādījumu par savas preču zīmes izmantošanu. ITSB aicināja *Vallis* sniegt minēto pierādījumu līdz 2006. gada 6. jūnijam.

21. 2006. gada 6. jūnija vēstulē *Vallis* iesniedza šādus pierādījumus: i) zvērinātu 2006. gada 1. jūnija paziņojumu, ii) dažādus fakturrēķinus un iii) vairākas fotogrāfijas. 2006. gada 25. septembra vēstulē *New Yorker Jeans* iebilda, ka pierādījumi (turpmāk tekstā – “pirmā pierādījumu partija”) ir nepietiekami, lai pierādītu agrākās preču zīmes faktisko izmantošanu.

22. 2006. gada 14. novembra vēstulē ITSB uzaicināja *Vallis* atbildēt uz minēto iebildumu un sniegt apsvērumus līdz 2007. gada 14. janvārim.

23. Vēstulē, kas tika saņemta 2007. gada 15. janvārī¹⁷, *Vallis* sniedza turpmākus apsvērumus un pierādījumus, proti, 2000., 2001. un 2003. gada katalogus (turpmāk tekstā – “otrā pierādījumu partija”).

24. 2008. gada 26. maijā¹⁸ ITSB Iebildumu nodaļa apmierināja iebildumu daļā par 18. klases “somām, mugursomām” un visām 25. klases precēm. Tās secinājums par sajaukšanas iespēju bija balstīts, *inter alia*, uz 2001. gada katalogu, kas tika iesniegts ar 2007. gada 15. janvāra vēstuli (tātad pēc 2006. gada 6. jūnija).

25. Pēc *New Yorker Jeans* apelācijas sūdzības par minēto lēmumu, 2009. gada 30. jūlijā, ITSB Apelāciju padome atzina par pamatotu Iebildumu nodaļas lēmumu par 25. klases precēm, bet noraidīja iebildumu par 18. klasē esošajām “somām, mugursomām”. It īpaši tā konstatēja, ka Iebildumu nodaļa nebija kļūduļusies, ņemot vērā otru pierādījumu partiju, kas tika iesniegti ar 2007. gada 15. janvārī saņemto vēstuli.

Vispārējās tiesas spriedums

26. Savā prasībā pirmās instances tiesā *New Yorker Jeans* lūdza Vispārējo tiesu:

— grozīt Apelāciju padomes lēmumu un nospriest, ka apelācijas sūdzība ir pamatota un iebildumi ir noraidāmi attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē;

15 — 1957. gada 15. jūnija [Nicas Nolīgums] par preču un pakalpojumu starptautisko klasifikāciju preču zīmju reģistrācijas vajadzībām tā pārskatītajā un grozītajā redakcijā.

16 — Iebilduma pamati bija tie, kas minēti Regulas Nr. 40/94 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā un 8. panta 4. punktā (tagad – Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts un 8. panta 4. punkts).

17 — 2007. gada 14. janvāris bija svētdiena; atbilstīgi Īstenošanas regulas 72. noteikuma 1. punktam termiņš tika pagarināts līdz nākamajai dienai. Skat. pārsūdzētā sprieduma 29. punktu.

18 — Es tomēr esmu ievērojusi, ka Apelāciju padome norādīja uz Iebildumu nodaļas 2008. gada 26. marta lēmumu.

- pakārtoti, atcelt Apelāciju padomes lēmumu daļā, kurā ir noraidīta apelācijas sūdzība un apstiprināts reģistrācijas atteikums attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē, un
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas prasītājam radušies apelācijas instancē Apelāciju padomē.

27. *New Yorker Jeans* izvirzīja četrus pamatus, proti, ka ir pārkāptas šādas tiesību normas:

- Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkts un 76. panta 2. punkts, kā arī Īstenošanas regulas 22. noteikuma 2. punkta otrais teikums daļā, kurā Apelāciju padomes veiktais pierādījumu izvērtējums ir bijis kļūdainis;
- Regulas Nr. 207/2009 75. pants, jo Apelāciju padome nespēja norādīt pamatojumu, lai reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja varētu saprast, kāpēc ir ņemti vērā papildu pierādījumi;
- Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2., 3. un 5. punkts un Regulas Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta pirmā daļa un otrās daļas a) apakšpunkts, jo Apelāciju padome izdarīja secinājumu par faktisko izmantošanu, pamatojoties uz pierādījumiem (iesniegtiem laicīgi vai novēloti), kas bija nepietiekami norādei uz lietošanas veidu un apjomu, un
- Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, jo Apelāciju padomes izvērtējums par sajaukšanas iespēju bijis kļūdainis.

28. 2011. gada 29. septembrī Vispārējā tiesa noraidīja prasību kā nepamatotu un piesprieda *New Yorker Jeans* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

29. *New Yorker Jeans* apelācijas sūdzība attiecas tikai uz to sprieduma daļu, kurā Vispārējā tiesa tika ņemusi vērā otro pierādījumu partiju, kas tika iesniegta ar 2007. gada 15. janvāra vēstuli.

30. Pārsūdzētā sprieduma 23. un 24. punktā Vispārējā tiesa apkopoja tiesu praksi par ITSB rīcības brīvību ņemt vērā faktus un pierādījumus, kas iesniegti pēc attiecīgā termiņa beigām:

“23. No Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta formulējuma izriet, ka, atbilstoši vispārējam noteikumam, un ja vien nav noteikts pretējais, faktu un pierādījumu iesniegšana, ko veic lietas dalībnieki, ir iespējama pēc termiņa beigām, kas šādai iesniegšanai ir noteikts Regulā Nr. 207/2009, un ka ITSB nekādā veidā nav liegts ņemt vērā faktus un pierādījumus, kas ir izvirzīti vai iesniegti novēloti (skat. šajā sakarā spriedumu lietā ITSB/*Kaul*, 42. punkts, un spriedumu lietā “CORPO livre” [19], 44. punkts).

24. Lai gan procesa ITSB lietas dalībnieki var iesniegt faktus un pierādījumus pēc minētajam nolūkam noteiktā termiņa beigām, šī iespēja ir pakļauta zināmiem nosacījumiem, proti, ka nepastāv pretēji noteikumi. Tikai minētā nosacījuma izpildes gadījumā ITSB ir rīcības brīvība [vērtējuma pilnvaras], ko Tiesa tam ir atzinusi, interpretējot Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktu (spriedums lietā “CORPO livre”, 47. punkts).”

31. Pārsūdzētā sprieduma 25. un 26. punktā Vispārējā tiesa (netieši) piemēroja Īstenošanas regulas 22. noteikuma 2. punktam Tiesas spriedumu lietā ITSB/*Kaul*.

19 — 2007. gada 12. decembra spriedums lietā T-86/05 *K & L Ruppert Stiftung/ITSB - Lopes de Almeida Cunha and Others* (“CORPO livre”) (Krājums, II-4923. lpp.).

- “25. [Īstenošanas regulas] 22. noteikuma 2. punktā ir paredzēts, ka, ja atbilstīgi Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punktam iebilduma iesniedzējai pusei jāsniedz agrākās zīmes faktiskās izmantošanas pierādījums, tad ITSB jāaicina tā sniegt nepieciešamo pierādījumu termiņā, kādu nosaka Birojs. 22. noteikuma 2. punkta otrajā teikumā ir piebilsts, ka, ja iebilduma iesniedzēja puse nesniedz šādu pierādījumu norādītajā termiņā, ITSB iebildums jānoraida.
26. No minētā otrā teikuma izriet, ka agrākās preču zīmes izmantošanas pierādījuma iesniegšana pēc šim nolūkam piešķirtā termiņa beigām principā izraisa iebildumu noraidīšanu un šajā sakarā ITSB nav rīcības brīvības. Agrākās preču zīmes faktiskā izmantošana ir iepriekšējs jautājums, kas tātad ir jāatrisina pirms lemsanas par iebildumiem pēc būtības (spriedums lietā “CORPO livre”, 49. punkts).”
32. Tālāk, pārsūdzētā sprieduma 27.–36. punktā, Vispārējā tiesa izklāsta savus apsvērumus apelācijas sūdzības iesniedzējas prasības noraidīšanai.
- “27. [...] [Vispārējā] tiesa ir nospriedusi, ka [Īstenošanas regulas] 22. noteikuma 2. punkta otrais teikums nevar tikt interpretēts kā tāds, kas aizliedz pieņemt izskatīšanai papildu pierādījumu jaunu faktu rašanās gadījumā, pat ja šāds pierādījums ir iesniegts pēc minētā termiņa beigām (spriedums lietā “HIPOVITON” [20], 56. punkts, un spriedums lietā “CORPO livre”, 50. punkts).
28. Šajā tiesvedībā pieteicējs būtībā apgalvo, ka Apelāciju padome kļūdaini apstiprinājusi, ka Iebildumu nodaļai bijušas tiesības ņemt vērā katalogus, pamatojoties uz to, ka tie tika iesniegti pēc termiņa beigām, kas bija noteikts agrākās zīmes faktiskās izmantošanas pierādījumu iesniegšanai. Šāda argumentācija tomēr nepārlicina.
- [..]
30. Otrkārt, jāpieņem šāds viedoklis: jāuzskata, ka, iesniedzot termiņā, proti, 2006. gada 6. jūnijā, būtiskus pierādījumus, kā rakstveida liecības, fakturrēķinus un fotogrāfijas, persona, kas iestājusies lietā, ir iekļāvusies [Īstenošanas regulas] 22. noteikuma 2. punkta otrajā teikumā paredzētajā termiņā. Turklāt netiek apstrīdēts, ka pēc pieteicēja apsvērumiem, ka pierādījumi esot nepietiekami, ITSB deva personai, kas iestājusies lietā, iespēju sniegt savus apsvērumus līdz 2007. gada 14. janvārim. Minētajos apstākļos Iebildumu nodaļa varēja ņemt vērā pierādījumus, kas noteiktajā termiņā iesniegti kopā ar personas, kas iestājusies lietā, apsvērumiem.
31. [Īstenošanas regulas] 22. noteikuma 2. punkts jāsaprot tādējādi, ka nekas neliedz ņemt vērā papildu pierādījumus, kas tikai papildina citus paredzētajā termiņā iesniegtus pierādījumus, jo sākotnējie pierādījumi nebija nebūtiski, tikai pretējā puse tos nodēvēja par nepietiekamiem. Tāds apsvērums, kas nekādā veidā nepadara minēto normu par lieku, ir vēl jo lietderīgāks, jo persona, kas iestājusies lietā, nepārkāpa noteikto termiņu, apzināti izmantojot novēlošanas taktiku vai demonstrējot rupju neuzmanību.
- [..]
33. Šajā lietā, tā kā pierādījumi, ko persona, kas iestājusies lietā, sniedza pēc Iebildumu nodaļas noteiktā termiņa, nebija sākotnējie un vienīgie lietošanas pierādījumi, bet drīzāk papildinājums būtiskiem norādītajā termiņā iesniegtiem pierādījumiem, tas, ka [reģistrācijas] pieteikuma iesniedzējs apstrīdēja pierādījumus, bija pietiekami, lai pamatotu to, ka persona, kas iestājusies lietā, līdz ar saviem apsvērumiem iesniedza arī papildu pierādījumus. Minēto pierādījumu ņemšana vērā deva Iebildumu nodaļai un tad Apelāciju padomei iespēju izlemt par agrākās zīmes faktisko izmantošanu, pamatojoties uz visiem būtiskajiem faktiem un pierādījumiem.

20 — 2004. gada 8. jūlija spriedums lietā T-334/01 *MFE Marienfelde/ITSB - Vétoquinol* (“HIPOVITON”) (Krājums, II-2787. lpp.).

34. Treškārt, secinājums, ka Iebildumu nodaļa rīkojusies pilnīgi pareizi, ņemot vērā tai 2007. gada 15. janvārī iesniegtos katalogus, arī šķiet atbilstam vispārīgākajam iebildumu procesa mērķim, kura kontekstā Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkts ir interpretēts tādējādi, ka pat pēc noteiktā termiņa iesniegtie pierādījumi ir jāņem vērā, ja vien tie šķiet būtiski un ja procesa stadija, kurā šī iesniegšana notikusi, un pārējie apstākļi neiestājas pret šo pierādījumu iesniegšanu.

[..]

36. No tā izriet, ka pirmais pamats, kurā apgalvots, ka ir pārkāptas Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punkta un 76. panta 2. punkta prasības, kā arī [Īstenošanas regulas] 22. noteikuma 2. punkta otrā teikuma prasības, jānoraida kā nepamatots.”

Apelācijas sūdzības kopsavilkums un apelācijas iesniedzējas prasījums

33. Apelācijas sūdzība ir pamatota uz vienu vienīgu pamatu – proti, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. un 3. punktu un 76. panta 2. punktu, kā arī Īstenošanas regulas 22. noteikuma 2. punktu, apstiprinot, ka ITSB var ņemt vērā faktiskās izmantošanas papildu pierādījumus, kuri iesniegti jau pēc Biroja noteiktā šādu pierādījumu iesniegšanas termiņa.

34. *New Yorker Jeans* lūdz Tiesu atcelt pārsūdzēto spriedumu, atcelt Apelāciju padomes 2009. gada 30. jūlija lēmumu daļā, kurā ir noraidīta apelācijas sūdzība un apstiprināts reģistrācijas atteikums attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē, vai, pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai galīgā sprieduma pieņemšanai. Tā arī lūdz Tiesu piespriet ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pirmajā un apelācijas instancē.

35. ITSB uzskata, ka apelācijas sūdzība kopumā ir nepamatota, un lūdz Tiesu piespriet apelācijas sūdzības iesniedzējai atlīdzināt Biroja tiesāšanās izdevumus.

Lietas dalībnieku prasījumi

36. *New Yorker Jeans* apgalvo, ka, lasot kopā Īstenošanas regulas 22. noteikuma 2., 3. un 4. punktu, no tā izriet, ka ITSB jānoraida iebildums un ka tam nav rīcības brīvības nolemt pretējo, ja pienācīgi pierādījumi par pretstatītās preču zīmes izmantošanas vietu, laiku, lietošanas apjomu un veidu nav iesniegti termiņā, kas paredzēts 22. noteikuma 2. punkta otrajā teikumā (šajā gadījumā 2006. gada 6. jūnijā vai agrāk). Minētais noraidījums nerada nekādas nepienācīgas neērtības iebilduma iesniedzējai pusei, kura, iesniedzot iebildumu, apzinājās, ka tai var lūgt sniegt attiecīgās preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījumu. Iebilduma iesniedzējai pusei tādējādi bija pietiekami daudz laika, lai sagatavotu pierādījumus un, attiecīgā gadījumā, iesniegtu pieteikumu, kurā tā lūdz pagarināt 22. noteikuma 2. punktā minēto termiņu. Minētajos apstākļos nav vajadzības atļaut iebilduma iesniedzēja pusei iesniegt otro pierādījumu partiju. Tāpēc 22. noteikuma 2. punkts ir izņēmums no Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktā minētā vispārējā noteikuma, kā arī no noteikumiem, kas paredzēti Regulas Nr. 207/2009 42. panta 1. punktā un 74. panta otrajā teikumā²¹, un no Īstenošanas regulas 20. noteikuma 4. punkta.

37. Pat ja šī Tiesa piekrīt Vispārējai tiesai, ka otrā pierādījumu partija ir pieņemami papildu pierādījumi, un konstatē, ka ir piemērojams Īstenošanas regulas 20. noteikuma 4. punkts, *New Yorker Jeans* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini nolēmusi, ka ITSB neizmantoja ļaunprātīgi savu rīcības brīvību, ņemot vērā minētos pierādījumus.

21 — Par šo īpašo noteikumu skat. tālāk 42. zemsvītras piezīmi.

38. Pēc ITSB domām, 22. noteikuma 2. punkts skaidri nenoskaidro starp jauniem un papildu pierādījumiem. Otrajā teikumā ir paredzēts, ka Birojam jānoraida iebildums, ja iebilduma iesniedzēja puse nesniedz “šādus pierādījumus” līdz noteiktā termiņa beigām. Tas attiecas uz gadījumiem, kad iebilduma iesniedzēja puse neiesniedz termiņā, taču konkrēti nenorāda uz gadījumiem, kad kaut kas ar “šādiem pierādījumiem” ir iesniegts, bet ar to nepietiek. Tāpēc Tiesai jānoskaidro, vai 22. noteikuma 2. punktā paredzētais acīmredzamais termiņš attiecas i) tikai uz novēlotiem un jaunajiem pierādījumiem (un, iespējams, arī uz pierādījumiem, kas iesniegti kā papildinājums sākotnējiem pierādījumiem, kuri bijuši acīmredzami nebūtiski, nepilnīgi vai minimāli attiecībā uz būtiskajiem lietošanas elementiem – jo tādos gadījumos tā puse, kura lūgtu tai piešķirt otru iespēju, tieši pārkāptu procedūras ātruma un efektivitātes principus); vai ii) arī uz papildu pierādījumiem, kuri, lai gan tie papildina jau agrāk iesniegtu materiālu, ir “jauni”, jo izvirza jaunus faktus vai attiecas uz iepriekš nepierādītiem argumentiem. ITSB uzskata, ka Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkts zaudētu jēgu, ja pēc noteiktā termiņa iesniegtos pierādījumus nekad nevarētu ņemt vērā. Tālāk Birojs noraida apgalvojumu, ka papildu pierādījumi būtu jāpieņem tikai tad, ja tie pamatotu jau pierādītu izmantošanu: ja sākotnējie pierādījumi būtu pietiekami faktiskās izmantošanas pierādīšanai, nebūtu ne vajadzības, ne iemeslu sniegt papildu pierādījumus.

39. Abām pusēm rūp tas, ka 22. noteikuma 2. punkta interpretācija ietekmēs iebildumu procesa norisi. *New Yorker Jeans* apgalvo, ka 22. noteikuma 2. punktā minēto termiņu nevar apiet, uzaicinot iebilduma iesniedzēju pusi iesniegt turpmākus apsvērumus, pamatojoties uz 20. noteikuma 4. punktu. Ja iebilduma iesniedzējai pusei atļautu iesniegt gan pierādījumus, gan apsvērumus, [reģistrācijas] pieteikuma iesniedzējs rīkotos pareizāk, ja nereaģētu uz nepietiekamajiem pierādījumiem, kuri iesniegti sākotnēji noteiktajā termiņā. Tāds rezultāts būtu pretrunā 22. noteikuma 2. punkta mērķim, proti, padarīt iebildumu procesu efektīvu un paredzamu, kā arī ievērot tiesiskās noteiktības principu un vajadzību pēc skaidra un sakārtota procesa.

40. ITSB apgalvo, ka 22. noteikuma 2. punkts ir procesuālās ekonomijas principa specifiska izpausme tiktāl, ciktāl tas prasa, lai izskatīšana tiktu pabeigta nekavējoties, ja ir skaidrs, ka iebildums ir acīmredzami nepamatots. Tomēr, ja ir vismaz kaut kādi izmantošanas pierādījumi, nav pamata izskatīšanu tūlīt pārtraukt. Līdz tam brīdim iesniegtie pierādījumi ir jāpaziņo [reģistrācijas] pieteikuma iesniedzējam tā, lai viņš var īstenot savas tiesības uz aizstāvību, sniedzot savus apsvērumus. Pēc tam ITSB var vai nu atklāt jaunu apsvērumu kārtu saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 42. panta 1. punktu (kā tas to izdarīja šajā gadījumā), vai pieņemt galīgo lēmumu pēc būtības, kopā apspriežot pierādījumu pietiekamību un pamatojumu pēc būtības.

41. ITSB apgalvo, ka Vispārējās tiesas interpretācija ir pareiza un atbilst principiem, ko Tiesa noteikusi spriedumā lietā *ITSB/Kaul*, jo:

- Tiesa spriedumā lietā *ITSB/Kaul* norādīja uz iespēju pieņemt novēlotus pierādījumus kā uz vispārēju procesuālu principu, tāpēc ikviens izņēmums no šā vispārējā principa jāinterpretē šauri;
- papildinošu faktisko pierādījumu novēlota iesniegšana šķiet atbilstam kritērijiem, ko Tiesa noteikusi spriedumā lietā *ITSB/Kaul*;
- iespējas pieņemt tādu papildu pierādījumus saglabāšana šķiet esam tuvāk garam, kas ietverts Tiesas spriedumā lietā *ITSB/Kaul*, kur Tiesa pamatojās uz tiesiskās drošības un labas pārvaldības principiem, un
- tādos apstākļos kā šajā lietā, šķiet, nav vispārējo interešu iemesla, kāpēc iebilduma iesniedzējai pusei nevarētu atļaut nostiprināt vai paskaidrot savus sākotnējos pierādījumus, iesniedzot papildu materiālus pat pēc sākotnēji noteiktā termiņa beigām.

Vērtējums

Ievada piezīmes

42. Apelācijas sūdzība pilnībā ir par to, vai ITSB Iebildumu nodaļai ir rīcības brīvība vai nē izlemt ņemt vērā faktiskās izmantošanas pierādījumu, ko tā saņēmusi pēc sākotnējā šo pierādījumu iesniegšanai noteiktā termiņa beigām.

43. Sava vienīgā apelācijas sūdzības pamata atbalstam *New Yorker Jeans* izvirzīja trīs argumentus. Tie daļēji atbilst pamatiem, kas izvirzīti prasītāja pirmā pamata atbalstam Vispārējā tiesā. Galvenais arguments attiecas uz pierādījumu iesniegšanu, lai iebildumu procesā pierādītu faktisko izmantošanu. Pakārtoti, apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa kļūdījās, raksturojot papildu pierādījumus. Ja Tiesa tam nepiekrīt, *New Yorker Jeans* izvirza nākamo argumentu par Vispārējās tiesas nostāju saistībā ar ITSB rīcības brīvību izlemt ņemt vai neņemt vērā minētos pierādījumus. Es katru argumentu aplūkošu atsevišķi.

44. *New Yorker Jeans* norāda uz Regulas Nr. 207/2009 un Īstenošanas regulas prasību pārkāpumiem. Pēdējā ir ietverti nepieciešamie noteikumi, lai ieviestu pirmo regulu²². Tāpēc to nevar interpretēt šai regulai pretrunīgā veidā.

Rīcības brīvība ņemt vērā pierādījumus, kas iebildumu procesā iesniegti pēc ITSB noteiktā [šo pierādījumu] iesniegšanas termiņa

45. Šī apelācijas sūdzība ir par to, vai ITSB, it īpaši tā Iebildumu nodaļai, ir vai nav rīcības brīvības izlemt, vai ņemt vērā pierādījumus, ko iebildumu iesniedzēja puse ir sniegusi pēc tam noteiktā termiņa beigām, atbildot uz aicinājumu iesniegt jaunā termiņā apsvērumus par apgalvojumu, ka sākotnēji iesniegtie pierādījumi ir nepiemēroti²³. Formulējot mazliet citādi: vai aicinājums *atbildēt* uz pieteikuma iesniedzēja apsvērumiem par iebildumu saskaņā ar 20. noteikuma 4. punktu (tādu, kāds bija ietverts ITSB 2006. gada 14. novembra vēstulē, kas adresēta *Vallis*) atļauj iebilduma iesniedzējai pusei iesniegt papildu *pierādījumus*, lai papildinātu jau iesniegtus pierādījumus, ko ITSB tad var ņemt vērā, pieņemot nolēmumu par iebildumu? Minētais jautājums tiek uzdots saistībā ar iebildumu pirms reģistrācijas procesā, kurā Kopienas preču zīmes turētājam ir tiesības, pamatojoties uz Regulas Nr. 207/2009 8. pantā minētajiem pamatiem, iebilst pret jaunas Kopienas preču zīmes reģistrāciju pēc [reģistrācijas] pieteikuma publicēšanas. Minētajā procesā tiek atrisinātas preču zīmju pretrunas, un preču zīmes reģistrācija tiek atlikta un varbūt pat atteikta²⁴. Tā mērķis ir pārliecināties (augšupēji), ka preču zīme netiek reģistrēta, ja tā nav jāreģistrē; tas ir efektīvāk nekā risināt problēmu jau pēc reģistrācijas (lejupēji), istenojot atcelšanas vai pārkāpuma procedūras. Tas arī nodrošina, ka patērētāji starplaikā netiek maldināti.

46. Manuprāt, Regula Nr. 207/2009 atļauj Iebildumu nodaļai ņemt vērā tādus papildu pierādījumus.

47. Mana nostāja balstīta uz spriedumā lietā ITSB/*Kaul* noteiktajiem principiem.

48. Pirmais princips ir paralēlisma princips starp Apelāciju padomes kompetenci un tā ITSB departamenta kompetenci, kurš pieņēma pārsūdzēto lēmumu. Spriedumā lietā ITSB/*Kaul* šī Tiesa konstatēja, ka no šīm tiesību normām, kas tagad ir Regulas Nr. 207/2009 63. panta 2. punkts un 78. pants, izriet, ka Apelāciju padomei, kam lūgts no jauna un pilnībā pārskatīt iebildumu pēc būtības, "jāauzaicina, cik vien bieži nepieciešams, lietas dalībnieki iesniegt savus apsvērumus par paziņojumiem,

22 — Skat. Īstenošanas regulas preambulas piekto apsvērumu, kā arī Regulas Nr. 207/2009 162. pantu un preambulas 19. apsvērumu.

23 — Skat. iepriekš 23. un 24. punktu.

24 — Skat. arī tālāk 49. punktu.

ko tā tiem adresē, un ka Apelāciju padome var arī lemt par pierādījumu savākšanas pasākumiem, tostarp par faktu un pierādījumu iesniegšanu²⁵. Principā Apelāciju padome var tādējādi īstenot pilnvaras, kas ir Iebildumu nodaļas kompetencē, kura bija atbildīga par pārsūdzētā lēmuma pieņemšanu²⁶. Konkrēti nenosaucot šo frāzi, Tiesa tādējādi apliecināja funkciju kontinuitātes jēdzienu ITSB kā starp pirmās instances departamentiem un Apelāciju padomi.

49. Otrais princips nosaka, ka ITSB ir rīcības brīvība nolemt – ņemt vai neņemt vērā faktus un pierādījumus, kas iesniegti pēc noteiktā termiņa beigām, izņemot gadījumus, kad kāds (konkrēts vai noklusēts) noteikums nepieļauj šādu rīcības brīvību. Tiesa spriedumā lietā ITSB/*Kaul* konstatēja, ka “saskaņā ar vispārēju noteikumu, un ja vien nav noteikts pretējais, faktu un pierādījumu iesniegšana, ko veic puses, ir iespējama pēc termiņa beigām, kas ir noteikts Regulā Nr. 40/94”²⁷. Tas tika konstatēts saistībā ar iebildumu procesu, bet tā pamatā bija tagadējā Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta formulējums – kas veido daļu no vispārpiemērojamajām procesuālajām tiesību normām –, kā arī tiesiskās drošības un labas pārvaldības apsvērumi²⁸. Šāda 76. panta 2. punkta interpretācija “vismaz attiecībā uz iebildumu procesu varētu būt spējīga palīdzēt nodrošināt to, lai netiktu reģistrētas preču zīmes, kas var tikt veiksmīgi apstrīdētas iebildumu vai atzišanas par spēkā neesamību procesā”²⁹.

50. Tāpēc izejas punktam ir jābūt tādām, ka ITSB parasti ir rīcības brīvība nolemt – ņemt vai neņemt vērā pēc Biroja noteiktā termiņa beigām iesniegtus pierādījumus.

51. Īstenošanas regulas 22. noteikuma 2. punkts ir acīmredzams izņēmums no minētā vispārējā noteikuma tiktāl, ciktāl tā otrais teikums paredz, ka, “[j]a iebilduma iesniedzēja puse nesniedz šādus pierādījumus norādītajā termiņā, Birojs iebildumu *noraida*”³⁰. Šī frāze šķiet apstiprinām arī Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punktu.

52. Kādos apstākļos šis izņēmums nepieļauj ITSB rīcības brīvību izlemt, vai ņemt vai neņemt vērā otru pierādījumu partiju, kas iesniegti, atbildot uz preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja argumentu, ka pirmā pierādījumu partija bijusi nepietiekama, lai pierādītu preču zīmes faktisko izmantošanu?

53. [Īstenošanas regulas] 22. noteikums īsteno Regulas Nr. 207/2009 42. pantu. Abās normās ir it īpaši noteikta procedūra, kas jāievēro, kad pieteicējs lūdz iebilduma iesniedzēju pusi pierādīt tās preču zīmes faktisko izmantošanu. Atsauce uz “Biroju” 22. panta 2. punktā tādējādi ir atsauce uz Iebildumu nodaļu³¹.

54. Regulas Nr. 207/2009 42. pantā izklāstītais process ir šāds. Pēc tam, kad Iebildumu birojs ir atzinis iebildumu par pieļaujamu, sākas *inter partes* process, un šajā situācijā pēc [reģistrācijas] pieteikuma iesniedzēja lūguma iebilduma iesniedzējai pusei jāsniedz tās agrākās Kopienas (vai valsts) preču zīmes³² faktiskās izmantošanas pierādījums, ar ko šī persona pamato savu iebildumu, vai arī jānorāda pamatoti tās neizmantošanas iemesli³³. 42. panta 2. punkta otrajā teikumā ir paredzēts, ka, “[j]a šāda apliecinājuma nav”, ITSB iebildums *ir jānoraida*.

25 — Spriedums lietā ITSB/*Kaul* (minēts iepriekš 3. zemsvītras piezīmē, 57. un 58. punkts).

26 — Spriedums lietā ITSB/*Kaul* (minēts iepriekš 3. zemsvītras piezīmē, 56. punkts). Skat. arī Regulas Nr. 207/2009 64. pantu.

27 — Spriedums lietā ITSB/*Kaul* (minēts iepriekš 3. zemsvītras piezīmē, 42. punkts).

28 — Spriedums lietā ITSB/*Kaul* (minēts iepriekš 3. zemsvītras piezīmē, 42., 43., 47. un 48. punkts).

29 — Spriedums lietā ITSB/*Kaul* (minēts iepriekš 3. zemsvītras piezīmē, 48. punkts).

30 — Izcēlums mans.

31 — Atbilstīgi Regulas Nr. 207/2009 132. panta 1. punktam “Iebildumu nodaļa ir atbildīga par lēmumu pieņemšanu attiecībā uz iebildumiem par pieteikumu par Kopienas preču zīmi reģistrēšanu”.

32 — Ja iebildums ir balstīts uz agrāku preču zīmi, tad Regulas Nr. 207/2009 42. panta 3. punktā ir noteikts, ka pierādījums par “izmantošanu dalībvalstī, kur agrākā preču zīme ir aizsargāta”, aizvieto “izmantošanu Kopienā”, kā noteikts tās pašas regulas 42. panta 2. punktā.

33 — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punkts.

55. [Regulas] 42. panta 2. punkts ir lasāms kopā ar Īstenošanas regulas 20. un 22. noteikumu. Pirmais noteikums attiecas uz iebilduma izskatīšanu, savukārt otrais it īpaši attiecas uz izmantošanas pierādījumu tāda procesa gaitā. Abi noteikumi piedāvā papildu ieskatu, kā jāriko iebildumu process tāda pierādījuma lūgšanas gadījumā. Atbilstīgi minētajiem noteikumiem ITSB jādara iebildums zināms [reģistrācijas] pieteikuma iesniedzējam un jāaicina viņš sniegt apsvērumus ITSB noteiktā termiņā³⁴. Šajā pašā termiņā pieteikuma iesniedzējs var lūgt izmantošanas pierādījumu³⁵, bet minētais lūgums nav obligāti jānoformulē kopā ar apsvērumiem par iebildumu³⁶.

56. Pēc lūguma saņemšanas ITSB jāaicina iebilduma iesniedzēja puse sniegt pierādījumus tā noteiktajā termiņā³⁷. 22. noteikuma 3. punktā ir skaidri noteikts, ka iebilduma iesniedzējai pusei ir jāsniedz “norādes un pierādījumi, ar ko pierāda izmantošanu”. Tādējādi iebilduma iesniedzējai pusei jāsniedz norādes par preču zīmes izmantošanas vietu, laiku, lietošanas apjomu un veidu, un jāsniedz pierādījumi šo norāžu pamatojumam³⁸. Tādi pierādījumi ir principā piesaistīti to pamatojuma dokumentu un priekšmetu iesniegšanai, kas uzskaitīti 22. noteikuma 4. punktā³⁹.

57. [Īstenošanas regulas] 22. noteikuma 2. punktā ir paredzēts, ka, ja “šādus pierādījumus” neiesniedz norādītajā termiņā, ITSB iebildums ir jānoraida. Kā es jau minēju⁴⁰, tas tādējādi apstiprina Regulas Nr. 207/2009 42. panta 2. punktu.

58. Tomēr neatkarīgi no tā, vai pierādījumi ir sniegti norādītajā termiņā vai nē, ir skaidrs, ka iebildumu process var turpināties pēc minētā termiņa beigām.

59. Tādējādi Regulas Nr. 207/2009 42. panta 1. punktā ir dots rīkojums Birojam, izskatot iebildumus, uzaicināt puses, cik bieži tas vajadzīgs, iesniegt savus apsvērumus ITSB noteiktā termiņā. To apstiprina Īstenošanas regulas 20. noteikuma 4. punkts, kurā ir noteikts, ka ITSB, ja tas uzskata par nepieciešamu, aicina iebilduma iesniedzēju pusi “atbildēt” uz pieteicēja apsvērumiem.

60. Ja iebilduma iesniedzēja puse ir iesniegusi dokumentus, lai pierādītu faktisko izmantošanu, tiesību uz taisnīgu procesu un tiesību uz aizstāvību principi prasītu, lai ITSB aicina pieteicēju iesniegt apsvērumus par minētajiem pierādījumiem⁴¹. Pretējā gadījumā ITSB varētu ieņemt nostāju par pierādījumiem, par kuriem pieteicējam nav bijis iespējas iesniegt savus apsvērumus. Tas būtu pretrunā Regulas Nr. 207/2009 75. panta otrajam teikumam. [Īstenošanas regulas] 20. noteikuma 2. un 4. punkts arī apstiprina, ka katrai pusei pēc kārtas ir dodamas tiesības atbildēt.

61. Manuprāt, Regulas Nr. 207/2009 42. panta 1. punktā ir arī prasīts, lai ITSB, ievērojot tiesības uz aizstāvību, piešķirtu līdzvērtīgas tiesības atbildēt iebilduma iesniedzējai pusei, kad preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs jau ir reaģējis uz iesniegtajiem pierādījumiem, ja tas ir “nepieciešams” lietas apstākļiem.

62. Ņemot to vērā, kļūst skaidrs, ka Īstenošanas regulas 22. panta 2. punkta otro teikumu var piemērot tikai vienam konkrētam šā procesa solim, proti, izmantošanas pierādījuma iesniegšanas termiņa beigām pēc Biroja (sākotnējā) uzaicinājuma [iesniegt minētos pierādījumus], kad pieteicējs jau ir sniedzis pirmo atbildi uz iebildumu. Ja iebilduma iesniedzēja puse *neiesniedz* pierādījumus šajā sakarā, iebildumu

34 — Īstenošanas regulas 20. noteikuma 2. punkts.

35 — Īstenošanas regulas 22. noteikuma 1. punkts.

36 — Īstenošanas regulas 22. noteikuma 5. punkts.

37 — Īstenošanas regulas 22. noteikuma 2. punkts.

38 — Īstenošanas regulas 22. noteikuma 3. punkts.

39 — Īstenošanas regulas 22. noteikuma 4. punkts.

40 — Skat. iepriekš 51. punktu.

41 — Regulas Nr. 207/2009 42. panta 1. punkts.

nodaļai iebildums *ir* jānoraida. Tai nav rīcības brīvības nolemt, vai ņemt vai neņemt vērā pierādījumus, ko varētu iesniegt vēlāk (jebkuros apstākļos). Tādējādi, ja iebilduma iesniedzēja puse norādītajā termiņā neatbild uz (sākotnējo) lūgumu sniegt agrākās preču zīmes faktiskās izmantošanas pierādījumu, tai jārēķinās ar šādas [bezdarbības] sekām.

63. Atšķirībā no *New Yorker Jeans* es neuzskatu, ka Īstenošanas regulas 22. noteikuma 2. punkts, tādējādi lasīts, patiešām ir izņēmums no Regulas Nr. 207/2009 42. panta 1. punkta vai no Īstenošanas regulas 20. noteikuma 4. punkta⁴². Divas pēdējās minētās normas prasa, lai ITSB uzaicinātu puses sniegt apsvērumus, tā, lai tās var īstenot savas tiesības atbildēt. Savukārt 22. noteikuma 2. punkts attiecas uz sekām, kas ITSB jārisina, ja norādītajā termiņā faktiskās izmantošanas pierādījumus neiesniedz.

64. Manuprāt, 22. noteikuma 2. punktu nevar interpretēt plašāk.

65. Ja iebilduma iesniedzēja puse ir labticīgi iesniegusi ticamus pierādījumus par savas preču zīmes faktisko izmantošanu, tā vairs nav taisnība, ka minētā puse “nav iesniegusi šādu pierādījumu”. Līdz ar to vairs nav piemērojams izņēmums no vispārējā noteikuma, kas paredzēts Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punktā. Ja pieteicējs, kas uzaicināts sniegt atbildi par iesniegtajiem pierādījumiem (20. noteikuma 2. punkts), iebilst, ka tie ir nepietiekami faktiskās izmantošanas apliecināšanai, un minēto atbildi dara zināmu iebilduma iesniedzējai pusei, loģiskākā reakcija būtu mēģināt iesniegt papildu pierādījumus. Pretējā gadījumā var notikt nevis apsvērumu, bet asu vārdu apmaiņa: “Mani sākotnējie pierādījumi bija pietiekami!”, “Nē, nebija!”, “Bija gan!”.

66. Interpretējot 22. noteikuma 2. punktu plašāk, šķiet, ka nav loģiska iemesla, kāpēc to nevarētu piemērot arī citiem turpmākiem termiņiem, ko iebildumu nodaļa var noteikt saskaņā ar Regulu. Tas nozīmētu, ka ITSB nevarētu uzaicināt puses saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 42. panta 1. punktu iesniegt pierādījumus ar saviem apsvērumiem, un ka iebilduma iesniedzējas puses nevarētu sniegt turpmākus pierādījumus, atbildot uz aicinājumu atbilstīgi 20. noteikuma 4. punktam. Ja tiktu rikots mutvārdu process, tad iebildumu nodaļai visdrīzāk nebūtu iespējas piedalīties sēdē un pieprasīt turpmākus pierādījumus. Tādējādi tai nebūtu visas pilnvaras, kas tai piešķirtas ar Īstenošanas regulas 57. noteikumu⁴³.

67. Nebūtu arī saderīgi ar procesuālās efektivitātes principu un paralēlisma jēdzienu, ko šī Tiesa noteikusi spriedumā lietā *ITSB/Kaul*⁴⁴, ļaut Apelāciju padomei ņemt vērā zināma veida pierādījumus, kas iesniegti pēc noteiktā termiņa beigām, ja iebildumu nodaļa to nedrīkstētu darīt. Tas nozīmētu, ka, ja iebildumu nodaļa izslēgtu iebilduma iesniedzējas puses pierādījumus, kas iesniegti, atbildot uz pieteicēja apgalvojumiem par nepietiekamību, iebildumu iesniedzējs būtu spiests iesniegt apelācijas sūdzību par to, ka ir noraidīts iebildums par pietiekamu faktiskās izmantošanas pierādījumu neiesniegšanu. Apelācijas procedūrā Apelāciju padomei būtu rīcības brīvība nolemt, vai ņemt vai neņemt vērā tos pašus pierādījumus. (Apelācijas sūdzībās par iebildumu nodaļas lēmumiem Apelāciju padomei ir tāda rīcības brīvība attiecībā uz papildu vai papildinošiem faktiem un pierādījumiem⁴⁵. Īstenošanas regulas 22. noteikuma 2. punkts acīmredzot nav lasāms tā, ka tas izslēgtu rīcības brīvību.) Ja iebilduma iesniedzēja puse nesniegtu apelācijas sūdzību, tai būtu jāgaida, līdz preču zīme tiek reģistrēta, un tad jāsāk [preču zīmes] atzīšanas par spēkā neesošu procedūra. Manuprāt, šādi interpretācijai nav lielas jēgas.

42 — Tāpat es nepiekrītu *New Yorker Jeans*, ka 22. noteikuma 2. punkts rada vispārēju izņēmumu no Regulas Nr. 207/2009 74. panta otrā teikuma. Tāpēc būšu ļoti kodolīga: minētajā noteikumā nav otrā teikuma, un tas attiecas uz pamatiem Kopienas kolektīvo preču zīmju atzīšanai par nederīgām. Tāpēc šai apelācijas sūdzībai tas ir nebūtiski. Ja *New Yorker Jeans* vēlējas atsaukties uz Regulas Nr. 207/2009 75. panta otro teikumu, tā ir izvirzījusi nepietiekami daudz argumentu savas nostājas atbalstam.

43 — Īstenošanas regulas 57. noteikumā ir izklāstītas normas par to, kā ITSB pieņem pierādījumus mutvārdu procesā.

44 — Skat. iepriekš 48. un 49. punktu.

45 — Skat. Īstenošanas regulas 50. noteikuma 1. punkta trešo daļu. Skat. arī 62.–66. punktu manos secinājumos lietās C-120/12 P, C-121/12 P un C-122/12 P, kas arī tiks sniegti šodien.

68. Manis ierosinātā Īstenošanas regulas 22. noteikuma 2. punkta interpretācija neliedz Birojam noraidīt iebildumu faktiskās izmantošanas pierādījuma trūkuma dēļ, ja iebilduma iesniedzēja puse iesniedz pierādījumus, kas ir klaji nepietiekami vai nebūtiski, vai attiecas uz nebūtiskiem faktiem. Tādos apstākļos Iebildumu nodaļai ir rīcības brīvība neņemt vērā turpmākos pierādījumus. Turpretim, ja (piemēram) pieteicējs apgalvo, ka pierādījumi ir klaji nepietiekami vai skaidri nebūtiski, bet tas tā acīmredzami nav, Birojam var nebūt vajadzības aicināt iebilduma iesniedzēju pusi atbildēt saskaņā ar 20. noteikuma 4. punktu. Tādējādi pati reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja apsvērumu iesniegšana ir procesuāls solis. Kā tādām šim faktam nav saistības ar iebilduma izvērtējumu, tostarp iepriekšēju jautājumu par izmantošanas pierādījumu.

69. Ja, kā šajā gadījumā, pieteicējs apgalvo, ka pierādījumi ir nepietiekami (šķietami neapgalvojot, ka tie ir nebūtiski), ITSB būs labs iemesls aicināt iebilduma iesniedzēju pusi atbildēt saskaņā ar Regulas Nr. 207/2009 42. panta 1. punktu un Īstenošanas regulas 20. noteikuma 4. punktu. Tik tiešām, ja Iebildumu nodaļai ir jānorāda sava lēmuma pamatojums, kā tas prasīts Regulas Nr. 207/2009 75. pantā, tai jāskata pieteicēja arguments par sniegto pierādījumu domājamo nepietiekamību un jānovērtē minētie pierādījumi. Vairākumā gadījumu ITSB tādēļ pirms lēmuma pieņemšanas būs jāuzklausā iebilduma iesniedzēja puse.

70. Šajā posmā ITSB ir rīcības brīvība – ņemt vai neņemt vērā pierādījumus, kuri, piemēram, pamato argumentus, ar kuriem apstrīd apgalvojumu, ka sākotnēji iesniegtie pierādījumi bijuši nepietiekami, vai kuri papildina esošos pierādījumus un pamato faktus, kas jau apgalvoti iebilduma iesniedzējas puses sākotnējos apsvērumos.

71. Ņemot vērā iepriekš minēto, es uzskatu, ka Vispārējā tiesa rīkojās pareizi, apstiprinot, ka Iebildumu nodaļa var ņemt vērā faktiskās izmantošanas papildu pierādījumus, kas iesniegti pēc pašas noteiktā termiņa beigām.

Rīcības brīvības īstenošana, lai ņemtu vērā otro pierādījumu partiju, kas iesniegti pēc ITSB noteiktā termiņa beigām iebildumu procesā

72. Rīcības brīvība nolemt, vai ņemt vai neņemt vērā otro pierādījumu partiju, kas iesniegti pēc ITSB noteiktā sākotnējā termiņa beigām iebildumu procesā, var būt plaša, bet tās īstenošana nav neierobežota, un nav arī atbrīvota no tiesas pārbaudes. Kāda ir nostāja attiecībā uz pierādījumiem, kas ir iesniegti “vēlu”, tādā ziņā, ka tie varēja tikt iesniegti, bet netika iesniegti agrāk?

73. Spriedumā lietā ITSB/*Kaul* Tiesa paskaidroja, kā tiek ierobežota minētās rīcības brīvības īstenošana: “tam it īpaši ir jāsniedz pamatojums šādas informācijas ņemšanai vērā, ja ITSB uzskata, ka, pirmkārt, šī novēloti iesniegtā informācija varētu būt ļoti svarīga attiecībā uz iebildumu procesa iznākumu un, otrkārt, ka procesa stadija, kurā šī iesniegšana notikusi, un pārējie apstākļi neiestājas pret šīs informācijas ņemšanu vērā”⁴⁶. Lai kādā veidā tiktu īstenota rīcības brīvība, ITSB jāpamato savs lēmums ņemt vai neņemt vērā tādus faktus un pierādījumus⁴⁷.

74. Tāpēc *New Yorker Jeans* nav taisnība, kad tā apgalvo, ka Īstenošanas regulas 22. noteikuma 2. punkta šaura interpretācija nozīmēs, ka pati preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja apsvērumu iesniegšana par sākotnēji iesniegto pierādījumu nepietiekamību vienmēr pamatos to, ka Iebildumu nodaļa ņem vērā pēc sākotnēji noteiktā termiņa beigām iesniegtus pierādījumus.

46 — Spriedums lietā ITSB/*Kaul* (minēts iepriekš 3. zemsvītras piezīmē, 44. punkts).

47 — Spriedums lietā ITSB/*Kaul* (minēts iepriekš 3. zemsvītras piezīmē, 43. punkts).

75. Ja Iebildumu nodaļa nolemj īstenot savu rīcības brīvību un ņemt vērā pēc sākotnēji noteiktā termiņa beigām iesniegtus faktus vai pierādījumus, tai savā lēmumā jāpaskaidro, i) vai materiāls ir *prima facie* būtisks ITSB lēmumam par iebildumu, ii) procesa posms, kurā pierādījumi tika iesniegti, iii) ar minēto iesniegšanu saistītie apstākļi⁴⁸ un iv) (manuprāt) kāpēc, ņemot vērā i)–iii) apakšpunktu, ITSB uzskatīja par lietderīgu ņemt vērā minētos pierādījumus.

76. Es uzskatu, ka šajā lietā Vispārējā tiesa pareizi konstatēja, ka ITSB nav ļaunprātīgi izmantojis savu rīcības brīvību.

77. Lasot pārsūdzētā sprieduma 30.–36. punktu, es redzu, ka Vispārējā tiesa nav savā analizē nošķīrusi starp rīcības brīvības pastāvēšanu un tās kopēju īstenošanu. Sprieduma 34. punktā ir sniegts kopsavilkums par rīcības brīvības īstenošanas vadlīnijām, ko Tiesa ir noteikusi spriedumā lietā ITSB/*Kaul*. Tomēr tas, ka Vispārējā tiesa šādi strukturējusi savu argumentāciju, nepadara to kļūdainu.

78. Iebildumu procesa mērķis ir novērst preču zīmju pretrunas pirms jaunas Kopienas preču zīmes reģistrācijas. Iepriekšēji lemjot par to, vai iebilduma iesniedzēja puse ir lietojusi preču zīmi, uz ko tā balstīta, ITSB (un it īpaši Iebildumu nodaļai) jābūt visiem pieejamiem faktiem un pierādījumiem, lai minētā iestāde varētu izlemt, vai agrākā zīme ir faktiski izmantota. Manuprāt, papildu pierādījumi, ko iesniedz, lai kompensētu jau iesniegto pierādījumu nepietiekamību, var būt ļoti būtiski lietas iznākumam un dot ITSB iespēju pilnībā pārskatīt iebildumu. Attiecībā uz būtiskumu Vispārējā tiesa piekrita, ka Iebildumu nodaļa var ņemt vērā “papildu pierādījumus, kas tikai papildina pārējos, noteiktajā termiņā iesniegtos pierādījumus [...], jo sākotnējie pierādījumi nebija nebūtiski, tomēr pretējā puse tos nodēvēja par nepietiekamiem”⁴⁹. Šajā lietā otrā pierādījumu partija “bija nevis sākotnējais un vienīgais lietošanas pierādījums, bet gan papildinājums būtiskiem pierādījumiem, kas bija iesniegti norādītajā termiņā”⁵⁰.

79. Turklāt tas, ka Iebildumu nodaļa var ņemt vērā tādus pierādījumus agrā iebildumu procesa posmā, un tas, ka pierādījumi tiek sniegti, atbildot uz pieteicēja apsvērumiem, pamato atļauju ITSB balstīties uz [šiem] pierādījumiem. Šajā sakarā Vispārējā tiesa ņem vērā arī iebildumu procesa ITSB vispārējo efektivitāti tā, kā to domājusi Tiesa sava sprieduma lietā ITSB/*Kaul* 44. punktā. Tādējādi Vispārējā tiesa balstījās uz neapstrīdēto faktu, ka pēc pieteicēja apsvērumiem par iesniegto pierādījumu nepietiekamību ITSB 2006. gada 14. novembra vēstulē deva iebilduma iesniedzējai pusei iespēju sniegt savus apsvērumus. Arī iebilduma iesniedzēja puse iesniedza pierādījumus ar apsvērumiem. Abi apsvērumi un pierādījumi tika sniegti jaunajā norādītajā termiņā.

80. Kā norāda gan *New Yorker Jeans*, gan ITSB, iebilduma iesniedzēja puse nevar izmantot šo otro apsvērumu kārtu, lai sniegtu pierādījumus, ko tā neiesniedza, kad tai sākotnēji lūdza pierādīt faktisko izmantošanu. Ja tai vajadzēja vairāk laika, lai atrastu, savāktu vai citādi sagatavotu minētos pierādījumus, tā pirms termiņa beigām varēja lūgt ITSB sākotnēji noteiktā termiņa pagarinājumu⁵¹. Ja iebilduma iesniedzēja puse to laicīgi neizdarīja, tā nevar pēc tam koriģēt pašas pieļauto neizdarību – norādītā termiņa neievērošanu – vēlāk iesniedzot pierādījumus. Tomēr Vispārējā tiesa skatīja šo jautājumu, pārsūdzētā sprieduma 31. punktā konstatējot, ka “persona, kas iestājusies lietā, nepārkāpa noteikto termiņu, apzināti izmantojot novēlošanas taktiku vai demonstrējot rupju neuzmanību”. Tālāk, 33. punktā, tā apgalvoja, ka “tas, ka pierādījumi tika ņemti vērā, deva iespēju Iebildumu nodaļai un tad Apelāciju padomei izlemt par agrākās preču zīmes faktisko izmantošanu, pamatojoties uz visiem būtiskajiem faktiem un pierādījumiem”, kas atbilst Tiesas aprakstam par faktiskās izmantošanas izvērtējumu⁵².

48 — Spriedums lietā ITSB/*Kaul* (minēts iepriekš 3. zemsvirtras piezīmē, 44. punkts).

49 — Pārsūdzētā sprieduma 31. punkts.

50 — Pārsūdzētā sprieduma 33. punkts.

51 — Īstenošanas regulas 71. noteikuma 1. punkta otrajā teikumā ir noteikts, ka “Birojs atbilstoši apstākļiem var piešķirt termiņa pagarinājumu, ja šādu pagarinājumu lūdz attiecīgā puse un lūgums ir iesniegts pirms sākotnējā termiņa beigām”.

52 — Skat. Tiesas 2003. gada 11. marta spriedumu lietā C-40/01 *Ansul* (*Recueil*, I-2439. lpp., 38. punkts).

81. Tāpēc, pamatojoties uz minētajiem apsvērumiem, es uzskatu, ka Vispārējā tiesa nekļūdījās, atzīstot par pamatotu Apelāciju padomes lēmumu, ka Iebildumu nodaļa rīkojusies pareizi, ņemot vērā ar 2007. gada 15. janvāra vēstuli iesniegtos pierādījumus (otrā pierādījumu partija).

Tiesāšanās izdevumi

82. Atbilstoši Reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā paša reglamenta 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs. Šajā lietā ITSB ir lūdzis atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Secinājumi

83. Minēto apsvērumu dēļ es uzskatu, ka Vispārējā tiesa nav kļūdušies, un tāpēc es ierosinu Tiesai:

- apelācijas sūdzību noraidīt pilnībā;
- piespriest *New Yorker Jeans* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies ITSB.